

Mladá lezkyně s velkými sny

„K lezení jsem se dostala jen díky závodům ve šplhu,“ říká šestnáctiletá studentka sexty Gymnázia Velké Meziříčí, které lezení úplně změnilo život a bez sportu by si ho nedokázala vůbec představit.

Onou studentkou je moje spolužačka Adéla Bajerová, úspěšná a nadaná lezkyně, která vyhrála druhé místo v Mezinárodním mistrovství České republiky.

Co tě k lezení inspirovalo?

Lezení mě zaujalo už na základce v první třídě, konaly se tam totiž závody ve šplhu na tyči. Tyhle závody jsem doslova milovala, a ještě aby ne, vždyť jsem posbírala zlaté medaile, kde se dalo, jak v okrskových kolech, tak v těch dalších. Vůbec jsem ale netušila, že nějakou stěnu ve Velmezu máme, tedy do té doby, než mi o ní řekla kamarádka. To mi bylo, myslím, devět let.

Jak často musíš trénovat?

Dá se říct, že trénuji každý den. Co se lezeckého tréninku týče, lezu vždy dva nebo tři dny po sobě a pak mám tzv. rest. To ale neznamená, že bych nedělala vůbec nic, je to spíš takový odpočinek od lezení, místo kterého chodím docela často běhat, dělám různá mobilizační a protahovací cvičení nebo posiluji. A přibližně jednou za čtrnáct dní mám úplný rest, takže mám výjimečně čas na učení nebo něco jiného.

Kdo je tvým idolem?

Bezpochyby Adam Ondra. Nejen proto, že tak úžasně leze a již několik let patří mezi ty nejlepší na světě, jak na závodech, tak na skalách. Mým idolem je taky kvůli učení. Dokázal vystudovat dvě vysoké školy, i přestože každý den od rána do večera trénoval a lezl.

Dále je to určitě Slovinka Janja Garnbret, která v loňské sezóně jako první lezec v historii vyhrála všechna kola SP v boulderingu.

Co vnímáš jako své největší úspěchy?

Když dokážu sama cestovat a neztratit se a pak se taky vrátit v pořádku domů.

A za své největší lezecké úspěchy беру úspěšnou nominaci do reprezentace a svůj první Evropský pohár vybojovaný v rakouském Grazu, kde jsem obsadila úžasné 28. místo. A na českých závodech si cením 2. místa na Mezinárodním mistrovství České republiky.

Jaké máš cíle v letošním roce? Chtěla by ses lezení věnovat jako svému povolání v budoucnu, nebo máš jiné plány?

V letošním roce bych se chtěla účastnit co nejvíce závodů, i těch menších, jako jsou České poháry, protože se závodnímu lezení naplno věnuji pouhé dva roky a oproti ostatním holkám mám větší mezery a nedostatek zkušeností. Dále bych si chtěla udržet místo v reprezentaci, ty společné zážitky jsou prostě skvělé. A taky doufám, že se dostanu častěji na skály do zahraničí a vylezu nějaké to 8a.

V budoucnu bych se chtěla věnovat fyzioterapii nebo veterině, pořád ale ještě nejsem sto procentně rozhodnuta. Lézt naplno by bylo fajn, bohužel podpora státu není dostačující. Když srovnám počet profesionálních lezců například ve Slovinsku, Francii nebo Itálii s Českou republikou, je to smutné. Slovinců se profesionálně věnuje lezení okolo desítky, zatímco u nás máme jediného Adama Ondru. Přitom výkonnost našich a zahraničních lezců je velmi podobná.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně sportovních a osobních úspěchů.

Autor fotek: Radmil Schneider

Autor článku: Jana Čermáková